

Алелі Коронел-Камітан
(Грунтується на справжніх подіях)

Ця історія сталася на Філіппінах.

Підходячи до будинку, Маріус почув, як люди розмовляють всередині. Він заглянув у вікно.

“Цікаво, хто там”, — подумав він. Його мама жила і працювала в іншій країні, тож зазвичай вдома він був лише з Лолою (бабунею).

Він відчинив двері. Там були всі його друзі!

“Сюрприз!” — сказали вони.

“Ми хотіли привітати тебе з тією медаллю, що ти отримав на змаганнях з тхеквондо, — сказав Хосе, кращий друг Маріуса. —

Я дуже тобою пишаюся”. Лола міцно обійняла Маріуса. “Твоя мама зараз на телефоні! Я впевнена, що їй цікаво почути про твою медаль”.

Закінчивши розмову з мамою, Маріус з друзями повеселилися на святкуванні. Вони із задоволенням спілкувалися та їли

смачну їжу, яку приготувала Лола.

“Хочеш піти зі мною завтра на боулінг?” — запитав Хосе, перш ніж йти.

“Так!” — сказав Маріус.

Того вечора, перед сном, Маріус проказав молитву. “Небесний Батьку, дякую Тобі за таких прекрасних друзів і сім'ю. Будь ласка, благослови мою маму, поки вона далеко. І, будь ласка, благослови мене, щоб нам з Хосе завтра було весело на боулінгу”.

Але наступного дня Маріус не пішов на боулінг. Розпочалася злива з бурею, і всі були вимушені залишатися в будинках. Маріус сидів вдома, слухаючи, як дощ б'є по даху. Він хотів побачитися з Хосе.

Дощило три дні. Вулиці затопило. Деякі будинки у кварталі Маріуса теж затопило.

Пізніше Маріус побачив Лолу на кухні. Вона щось готувала, що дуже смачно пахло.

“Що ти готуєш?” — запитав він.

“Я готую їжу для деяких сімей з нашого приходу, — сказала вона. — Їхні будинки затопило, тому єпископ попросив мене допомогти”.

Маріус подумав про Хосе. “А чи можемо ми щось приготувати для сім'ї Хосе? Можливо, їм також потрібна допомога”.

“Чудова ідея!” — сказала Лола.

Маріус зварив рис і посмажив яйця для Хосе і його сім'ї. Потім він допоміг Лолі запакувати їжу.

Нарешті дощ припинився. Маріус і Лола вброд переходили вулиці, щоб рознести їжу. Вода сягала Маріусеві до колін!

Вони побачили, що Хосе із сім'єю стоять біля свого будинку. Хосе плакав.

Маріус обійняв свого друга. “Мені шкода, що ваш будинок затопило, — сказав він. — Ісус любить вас! І ми також вас любимо”.

Разом Маріус і Хосе допомогли вичистити багнюку в будинку Хосе. Маріус співав “Я Божее дитя”, коли вони працювали. Коли вони зробили перерву для відпочинку, Маріус дав Хосе приготовану ним їжу.

“Дякую, що допомагаєте моїй сім'ї, — сказав Хосе. — І дякую за їжу! Дуже смачно”.

“Прошу”, — сказав Маріус.

“Не міг би ти розповісти мені більше про Ісуса? І про пісню, яку ти співав?” — попросив Хосе.

“Звісно! — сказав Маріус. — Хочеш у неділю піти до церкви разом зі мною? Там я дізнаюся про Ісуса. І ми можемо там разом співати”.

“Добре”, — сказав Хосе.

Маріус відчув всередині тепло. Він радів, що міг допомогти Хосе та його сім'ї. І також радів, що міг поділитися євангелією. ●

ЗАТОПЛЕНІ ЛЮБОВ'Ю

